

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

I øvrigt vil jeg gøre opmærksom paa, at det ikke er rigtigt, at Sømændene er imod Lovforslaget. Det tilfredsstiller dem langt fra, de har ønsket ganske anderledes vidtgaaende Ændringer i Bemandingsspørgsmaalet og i Arbejdstidsspørgsmaalet, men de affinder sig med det, de gaar altsaa ikke imod det. Jeg maa tilstaa, at jeg undrer mig i nogen Grad over den intensive Protest, som er fremsat fra Rederside, for jeg kan ikke anerkende, at dette beskedne Lovforslag om beskedne Forbedringer paa nogen Maade skulde angribe den danske Handelsflaades Konkurrenceevne. Alt taget i Betragtning tror jeg at turde hævde, at vi med dette Lovforslag ikke stiller danske Redere ringere, end Tilfældet er i Norge og Sverige.

Jeg synes, det er rimeligt, at vi her bøder paa nogle Mangler, der efter min Mening igennem en Aarrække har været med Hensyn til Bemandingsspørgsmaalet. Det er rigtigt, som den ærede Ordfører for det konservative Parti bemærkede, at disse Bestemmelser ikke har til Hensigt at give yderligere Sikkerhed. Bekendtgørelsen af 6. Januar 1933 tilsigtede at fyldestgøre Sikkerhedsspørgsmaalet til Søs, og jeg maa mene, at det ogsaa er sket; men der er, som det er sagt i Bemærkningerne, da Lovforslaget blev fremsat i det andet høje Ting, ogsaa andre Hensyn at tage: Hensynet til Arbejdsforholdene og hele Tjenesten om Bord, Skibenes Formaal og Fartomraade og andre lignende Forhold. Man har i andre Søfartslande gennemført Bemandingsregler, hvorved der ud over de egentlige Sikkerhedshensyn er taget Hensyn til Forhold af den Art, jeg her nævner.

Jeg maa altsaa tilbagevise Paastanden om, at Lovforslaget skulde kunne virke skadeligt for det danske Rederhverv, og jeg maa henstille, at det høje Ting gennemfører Lovforslaget i denne Samling.

Villemoes: Jeg forstaa altsaa, at den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart mener, at Arbejdsformen her i Rigsdagen er en saadan, at det ikke er nødvendigt, at denne Afdeling af Rigsdagen faar Lovforslaget til Udvalgsbehandling. Det er jo et Standpunkt. Det vil i alt Fald ikke kunne genere saa forfærdelig meget, hvis dette Ting ikke lever ret længe, for saa kommer der jo ikke til at foreligge saadanne Forhold som her. Jeg har ikke, da jeg første Gang havde Ordet, udtalt mig for at faa Lovforslaget i Udvalg, for at Udvalget skulde sættes ind i Lovforslaget; jeg er enig

med den højtærede Minister i, at selvfølgelig er Lovforslaget overskueligt. Jeg udtalte mig om Arbejdsformen her i Rigsdagen. Den højtærede Minister er altsaa tilfreds med sig selv, naar han forelægger et nyt Lovforslag i Februar og hans Tilhængere, der har Ledelsen i Folketinget, behandler det til den 7. Marts, skønt den højtærede Minister antagelig ønsker Rigsdagen hjemsendt om tre Dage. Det er den højtærede Ministers Arbejdsform med Hensyn til et Lovforslag, som Ministeren selvfølgelig lige saa godt kunde have forelagt den 4. eller 6. Oktober; men det er jo ikke min Sag, men den højtærede Ministers.

Den højtærede Minister vil protestere imod, at Loven skulde kunne genere Erhvervet. Det forekommer mig, at jeg har hørt nogle Gange, at man har talt om, at f. Eks. en høj fast Ejendomsbeskatning paa Landejendomme generede Landbrugserhvervet, naar dette Erhverv havde en ringe Indtjeningsevne. Selvfølgelig kan en Lov som denne, der maaske for saadan en enkelt lille Baads Vedkommende, som jeg før omtalte, kan repræsentere en Merudgift paa 2 000 Kr. om Aaret, ikke genere Rederiet, hvis dette har Indtægter som i 1937, under den store boom, der da var. Men alle Rederier i vort Land, bortset maaske fra indenlandske Linie-Rederier, er jo den internationale Konkurrence underkastet, og den højtærede Minister og det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (Kantsø) burde vide, at Skibsfartens Kaar i Dag slet ikke er saadan, som det ærede Medlem vilde bevise ved de Tal, han kørte frem med. Det var en Sammenligningsform, der overhovedet ingen Steder hører hjemme; det ærede Medlem nævnte Indtjeningen i 1932 og i 1937, men 1937 er jo netop det Aar, da Raterne var oppe paa det dobbelte — noget ganske utroligt —, og Tallene fra 1932 er jo Tal fra før den Tid, da den danske Krone forlod Guldet.

Den højtærede Minister er altsaa meget godt tilfreds med den Arbejdsform, han byder Tinget; det konstaterer jeg. Yderligere siger den højtærede Minister, at det er ganske urigtigt, at Søens Mænd er utilfredse med Lovforslaget. Jeg modsiger den højtærede Minister — ikke paa Redernes Vegne, for hvad dem angaar, har vi jo den Skrivelse, der er sendt rundt —, men jeg modsiger den højtærede Minister, hvad angaar Søfolkene, for de er nemlig ogsaa utilfredse med Lovforslaget, endda i allerhøjeste Grad. En Formand i en Provinsafdeling har i et Interview udtalt sig saaledes: „Vi har fra Forbundets Side for lang Tid,